

Witte Donderdag - B - 2024

In de kapel staan 4 tafels over de volledige lengte van de kapel.

Stoelen staan errond geschikt zodat iedereen rond de tafel kan zitten.

De tafel is gedekt met alles wat nodig is voor de eucharistie: bekers, hosties, kaarsen, bloemen, kruik wijn en kruikje water. Op het gewone altaar staan vier waterschalen en handdoeken. De lectoren en de voorganger zitten samen en lezen rechtstaande vanaf hun plaats.

Welkom

L1: (Bernadette)

Beste vrienden van Effata. Hartelijk welkom op deze nieuwe plaats waar voortaan onze gemeenschap samen zal vieren. We hebben zaterdag het hoofdstuk Clemenspoort afgesloten door een aantal symbolen naar buiten te dragen uit de Parel. Wij zullen nu deze symbolen hier binnenbrengen om ons vieren hier te beginnen.

De menora, bijbel, zangboekje, brood en wijn worden aangebracht indien mogelijk door dezelfde mensen van zaterdag.

Vanavond zijn we samen om een heel belangrijk gebeuren te herdenken. Het lijkt een doordeweekse avond. Buiten deze kapel gaat het leven zijn gang. Mensen gaan sporten, eten, kijken televisie, laten de hond uit ...

Maar wij, als kleine groep, zijn van thuis weggegaan om hier iets te laten gebeuren. Iets dat heel lang geleden het leven van mensen, en zelfs de geschiedenis een andere wending heeft gegeven.

Om dat speciale karakter van onze samenkomst in de verf te zetten, hebben wij ook de inrichting van de kapel een beetje aangepast. We willen samen aanzitten aan de tafel van de Heer. In kleine elementen willen wij zichtbaar en tastbaar maken dat Hij bij ons is. Jullie zijn allemaal heel hartelijk welkom.

Intredelied: 🎵 De tafel der armen

Wat in stilte bloeit, in de luwte van tuinen,
onder de hete zon, op de akker,
heeft Hij bestemd voor de tafel der armen.

Aardekracht, zonkracht is Hij, licht in mensen,
dat wij elkaar verblijden en doen leven,
brood van genade worden, wijn van eeuwig leven.

Maar die niets hebben, wie zal hen hieraan deel geven?
En die in weelde zwelgen en van niets weten,
wie zal HEN naar gerechtigheid doen verlangen?

Aanschijn der aarde, wie zal jou vernieuwen?
Hij die alles zal zijn in allen, heeft ons bestemd
om, aarde, jouw aanschijn te vernieuwen.

(Huub Oosterhuis / Antoine Oomen)

V: (Luc) Het feest van Pasen en het feest dat wij vanavond vieren gaat terug op een heel oud Joods feest. Joden herinneren zich hun bevrijding uit het slavenhuis Egypte. Wij christenen willen daar wel eens al te snel aan voorbij gaan. De bevrijding van de Joden is ook onze bevrijding.

Tot op de dag van vandaag eten joodse families op seideravond - de eerste avond van hun paasfeest - matses en bittere kruiden. En telkens opnieuw wordt dat eeuwenoude verhaal van bevrijding voorgelezen.

L2: (Annette)

We steken daarbij in verbondenheid met het geloof van Israël de kandelaar met de zeven armen aan. Hij staat symbool voor de diepere betekenis van de Joodse Thora waarnaar ook Jezus verwijst. Deze menorah was in de Joodse traditie symbool van de amandelboom, die verwijst naar liefde in overvloed. De zeven armen wijzen ook naar de toen bekende zeven planeten en omvat zo heel de kosmos. Of, zoals geschreven in de profetieën van Zacharia (4, 4) over de zeven ogen van God waarmee Hij de mensen aankijkt en wakker schudt, verwijst hij naar Gods kijken naar ons.

Wij steken daarom deze kandelaar aan en zingend antwoorden we met:
♪ 111 **Ubi Caritas.**

L2 (Annette) en L3 (Dominiek) lezen afwisselend:

- Opdat uw vrede ons mag bewonen en wij deze kunnen doorgeven waar vijandschap en verdeeldheid heerst
- Opdat uw onbevange nabijheid ons zou aansporen om met een open, onbevange geest ons in te zetten waar leven verstart
- Opdat vreugde door ons mag stromen nu wij als ranken geënt zijn op de wijnstok die Jezus is
- Opdat uw houding van verzoening en vergiffenis ons zou aanzetten tot ondenkbare stappen van vergeving
- Opdat uw wijsheid ons mag bewonen en wij in verbondenheid met heel de aarde getuigen van de diepe eenvoud die alles doordrenkt
- Opdat uw sterkte en veerkracht ons mag omhullen en voortstuwten naar gerechtigheid en durf opdat allen tot leven komen
- Opdat uw liefde alles in allen mag samenvoegen, opdat zij ons maakt tot onverdeelde mensen die wonen in uw licht

L1: (Bernadette)

Soms voelen mensen als ze ouder worden de behoefte een geestelijk testament uit te schrijven. De evangelist Johannes deed ook zo iets toen hij in Jezus' mond zijn geestelijk testament legde. De tekst bevat het gebaar van de voetwassing en daarbij aansluitend een toespraak. De kern van deze toespraak is: als je alleen voor jezelf leeft, ben je ongelukkig. Maar er is een kracht in jou - in je gedachten, in je meevoelen, in je engagement - die je boven jezelf optilt om brood voor elkaar te zijn, om gekwetst en verdrietig leven op te richten. Dezelfde kracht die Mij, Jezus, altijd vergezelde is ook in jullie. Houd je daarom voor dit Licht, voor deze Kracht beschikbaar en je leven zal openbloeien, wat er ook mag gebeuren.

L4: (An) Lezing: Het laatste avondmaal: Joh 13, 1-15

Homilie door (Luc)

Voetwassing:

L1: (Bernadette)

Het feest van deze avond wil gewoon zeggen
hoe ongewoon de liefde is.

Dat de meester zich buigt voor de knecht
die met verbaasde ogen vraagt:
gebeurt dit echt?

Zien mijn ogen werkelijk wat ze zien?

Is dit de nieuwe orde?

De wereld op zijn kop.

Liefde heeft geen troon en geen kroon.

Liefde staat gebogen.

Met het hoofd naar het stof op onze voet,
met de handen in het wasbekken,

bereid om ze te leiden naar de voet van de ander.

Bereid om de eigen handen vuil te maken

aan mensen die met vuile voeten door het leven gaan.

*De aanwezigen worden opgeroepen om aan het altaar hun handen te wassen
en te laten afdrogen door de volgende persoon in de rij.*

Intussen wordt muziek gespeeld

Nadien worden de schalen en de handdoeken verwijderd.

Nu worden wijn en water in de bekens gegoten.

Intussen wordt gezongen: ♪ 30 Leven is geven

Na het lied zegt L1: (Bernadette)

Niet meer verstrooid, niet meer verloren, nieuwe mens in ons geboren.

Wij bidden en vieren, verzamelen ons, tegen het spel van de macht,
tegen het heersen van sterk over zwak, tegen de moedeloosheid
die om ons heen wordt uitgezaaid.

Wij bidden en vieren, verzamelen ons, tegen het elk voor zichzelf,
tegen de angst voor anders en vreemd, tegen de leegte, de eenzame dagen
opdat wij een nieuw vertrouwen wagen.

Wij bidden en vieren, verzamelen ons omwille van uw belofte.

Houd in ons wakker het dromen van vrede,

maak ons sterk om staande te blijven, beziel ons met de kracht die geneest.

Tafelgebed: 204 Gij die uw gemeente bijeen roept

We zingen: ♪ 209 Telkens als wij eten

Onze Vader

Vredeswens

Uitnodiging tot communie. Tijdens de communie speelt muziek.

Na de communie wordt de overgebleven wijn uit de kleine bekertjes in de grote beker gegoten. Daarna worden de kleine bekertjes gepurificeerd. Wanneer alles is weggezet en iedereen weer zit wordt gelezen:

L3: *(Dominiek)*

Gevangen als een rover na laster en verraad,
zo staat hij tegenover de machten van het kwaad.
En wat Hem ook zal deren met wat voor felle pijn,
Hij zal zich niet verweren doch louter vrede zijn.

Ofschoon door overheden verworpen en veracht
wordt Hij als vorst beleden en zo voor goed herdacht.
Waar leugens triomferen en hoogmoed ons kleineert,
zal Hij ons waarheid leren die als een vriend regeert.

Hij moet een kruis gaan dragen doorheen Jeruzalem.
Wie zijn in onze dagen nog bondgenoot van Hem?
Die zinloos moeten lijden op aanklacht zonder grond,
zij zijn in alle tijden het volk van zijn verbond.

Korte stilte.

Voorganger: *(Luc)*

Hij sloeg zijn ogen op en zei: Vader, voor Mij is het uur gekomen.
De beker is gedronken, Uw wil gedaan.
Het woord is gesproken, Uw weg gegaan.
Uw Naam is genoemd, en de mensen vertrouwd.

Ontvang Mij dan zoals een Vader zijn zoon.
Die Gij Mij hebt toevertrouwd, Vader,
Ik smeed U, bewaar ze, spaar ze; Ik doe een beroep op U.
Dat zij één zijn met elkaar zoals Ik met U.

De aanbidding wordt aangekondigd, er wordt uitdrukkelijke stilte gevraagd bij het verlaten van de kapel. De viering van morgen wordt vermeld door de voorganger. Er wordt gevraagd om een bloem mee te brengen.

Op het altaar wordt alles klaargemaakt voor de aanbidding. Er is een sobere versiering die de aandacht niet afleidt van brood en beker. De lichten achteraan worden gedoofd. Wierook wordt opgelegd.

We zingen het lied: ♪ 28 **Gij die de stomgeslagen mond verstaat**

Na het lied wordt een deel van de lichten gedoofd. Wierook wordt weer opgelegd.

L1: (Bernadette)

Het is stil geworden. Doodstil.
Goede Vrijdag komt dichterbij.
We weten wat toen met Jezus is gebeurd.

Toen het brood gedeeld was,
gingen de leerlingen met Jezus naar de hof van Olijven.
Jezus ging bidden
en Hij vroeg hen om te waken en ook te bidden.
Zij zijn in slaap gevallen, tot drie keer toe

We willen het weer stil en donker maken,
we willen vanavond waken en bidden met Jezus,
waken en bidden bij het lijden in de wereld,
bij het lijden in ons eigen leven,
bij het lijden binnen onze gemeenschap,
bij het lijden in de grote wereld.

Wij willen waken en bidden
omdat we weten dat God naar ons luistert
want zijn liefde is groter dan wij kunnen vermoeden.

We willen meetrekken met Jezus.
Dit doen we als eerbetuiging, maar ook als engagement.
We willen wakker zijn voor de noden van deze tijd en terzelfdertijd
wakker zijn voor de aanwezigheid van God in Jezus.

De lichten worden gedoofd.

Na enige tijd wordt gezongen: ♪ 92 Heer van hierboven

Na het lied kan iedereen in stilte de kapel verlaten.